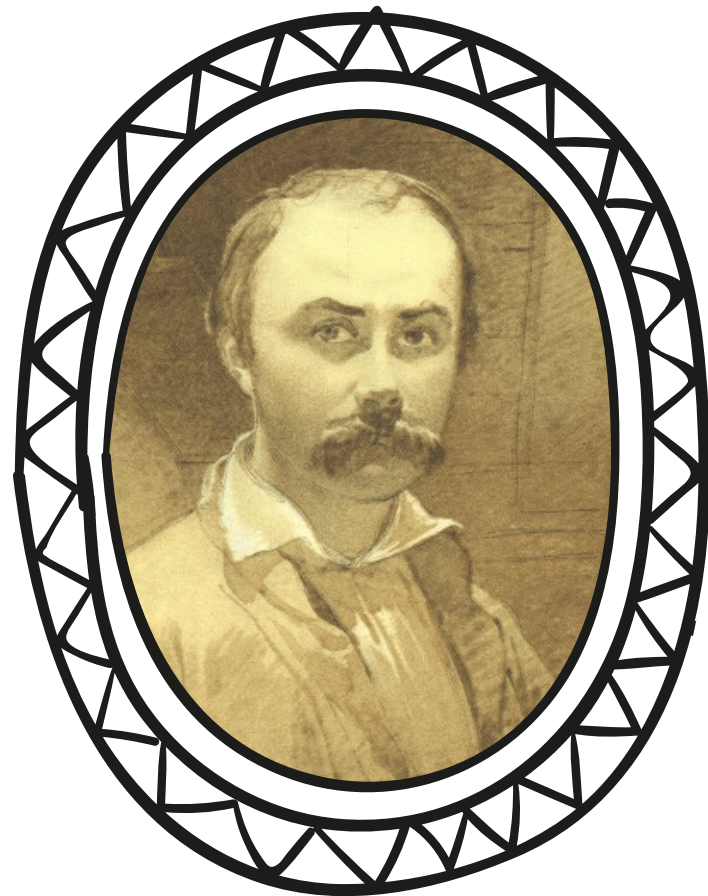

Запам'ятай!

ТАРАС ШЕВЧЕНКО
(1814 – 1861)

«І ДОСІ СНИТЬСЯ: ПІД ГОРОЮ...»

РІД ЛІТЕРАТУРИ: лірика.

ЖАНР: ліричний вірш (ідилія).

РІК НАПИСАННЯ: 1850 р. (період заслання).

ПРОВІДНИЙ МОТИВ: щасливе життя української родини.

ІДЕЯ ТВОРУ: возвеличення сімейних цінностей, єдності поколінь; утвердження думки про те, що для щастя людині потрібні любляча сім'я, радість і спокій у домі, відсутність лиха та ворогів.

НАСТРІЙ: ліричний, мрійливий, спокійний, затишний, піднесений.

ХУДОЖНЯ ФОРМА: сон.

ЗАСОБИ ОБРАЗНОЇ МОВИ:

ОБРАЗИ-СИМВОЛИ: хата, вода, верби, гора та ін.;

ЕПІТЕТИ: «біленька хаточка», «сивий дід», «хорошее та кучеряве внуча» та ін.;

МЕТАФОРИ: «сонечко сіяє і... гасне», «день погас», «все почило» та ін.;

ПОРІВНЯННЯ: «Сидить / *Неначе* й досі сивий дід / Коло хатиночки...»;

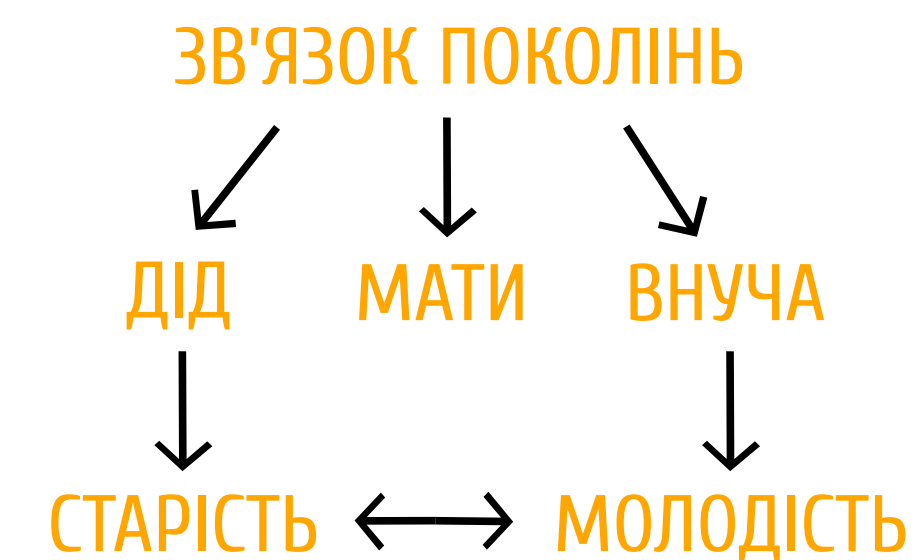
ПРОТИСТАВЛЕННЯ: внуча ↔ дід = молодість ↔ старість;

ПЕСТЛИВІ СЛОВА: маленькеє, біленька, хатиночка, сонечко, нищечком;

АНАФОРА (ЄДИНОПОЧАТОК): «І досі сниться»;

РИТОРИЧНЕ ЗАПИТАННЯ: «– Де ж те лихо? / Печалі тії, вороги?»;

БАГАТОСПОЛУЧНИКОВІСТЬ: «Прийма на руки, *і* годує, / *І* спать несе. *А* дід сидить, / *І* усміхається, *і* стиха...».

Тарас Шевченко. Селянська родина